Published and distributed under permit (No. 751), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ — РІК XXX. — Число 104. — Джерзи Сіті, Н. Дж., субота, 6. мая, 1922.

VOL. XXX. — No. 104. — Jersey City, N. J., Saturday, May 6, 1922. — THREE CENTS

КРАЙНА ПОРА КІНЧИТИ ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ!

ГАРДИНҐ ПРОСИТЬ ЛУИСА НА КОНФЕРЕНЦІЮ

ВАШІНҐТОН, 4. мая. — На запросини президента Гардинґа голова майнерської юнії Де Юнайтид Майн Веркерс оф Америка відбув нині сполудня довшу конференцію з президентом та секретарем (міністром) праці Дейвисом.

Предметом нарад була справа вуглевого страйку. Що саме в тій справі говорено і які ріщення зайшли на конференції, про се не можна було довідатися, бо так секретар Дейвис як і Луис заховали в стислій тайні перебіг цілої наради.

СВІДКИ НАЗИВАЮТЬ БЛИЗАРДА ПРОВІДНИКОМ „ЗБРОЙНОГО ПОХОДУ"

ЧАРЛСТАВН, Вест Верджінія, 4. мая. — На нинішній росправі проти Вілієма Близарда, провідника майнерської юнії, та першого з цілих соток обжалованих за торічний „збройний похід" вуглекопів в повіті Лоґен, виступав цілий ряд офіцирів стейтового війска, що тоді було вислане проти майнерів.

Кількох з них висказувало свої догади, що Вілієм Близард належав до ґрупи провідників походу. Проти них оборона Близарда ставить знов цілий ряд свідків, котрі мають доказати твердження оборони, що якраз Близард належав до тих, що намовляли демонстрантів зложити оружжа в руки властий та покинути безпроволочно демонстрацію. Декотрі військові офіцири, покликані на лаву свідків через прокураторію стейту, зізнали теж, що Близард помагав їм при „демобілізації" майнерської „армії".

ВОЯКА ВИНУЄ „ГІСТЕРІЮ ТОВПИ"

Межи свідками, покликаними прокураторією, був теж майор американської армії Томсон, котрий зложив був свого часу рапорт президентови Гардинґови про потребу вислання в округ федеральних війск. Він розповідав про свої пригоди з майнерами, котрим він мав прочитати лист президента Гардинґа, закликаючий їх розійтися домів. Майор говорив, що майнери не дали йому прочитати листа, а пізнійше навіть зареквірували цілий його поїзд, але потім його покинули.

Томсон говорив, що майнери не хотіли зложити оружа та послухати властий тому, бо боялися, що як вони се зроблють, на них зараз нападуть наняті вуглевими підприємцями розбишаки. Томсон називав се обявом „гистерії товпи".

ДЕБС ХОЧЕ ВЕРТАТИ ДО ТЮРМИ

ВАШІНҐТОН, 4. мая. — Юджин Дебс, провідник американських соціялістів, котрий був свого часу засуджений на довголітну вязницю за свою противоєнну аґітацію підчас війни, а котрого минувшого падолиста помилував президент Гардинґ, написав листа до комітету, що старається о випущенне з вязниці других політичних вязнів, засуджених за подібні провини з воєнного часу, і заявляє в ньому, що як уряд не помилує усіх політичних винуватців, то він (Дебс) буде домагатися, щоби його назад посадили в тюрму.

КЛОПОТИ ЗАКОНОПРОЄКТА ПРО МИТА

ВАШІНҐТОН, 4. мая. — Підчас дебати над митовим законопроєктом сенатор Мекамбер, голова фінансового комітету сенату, звернув увагу сенаторам, що коли вони думають так далі дебатувати над митами, як вони робили досі, то вони можуть ухвалити митовий закон на 1923. рік хиба в 1946. році. За тринайцять днів дебати сенат розглянув лише три точки била, тоді як тих точок є сотки.

КОНВЕНЦІЯ ТОВАРИСТВА ДЛЯ ПОБОРЮВАННЯ ЧАХОТКИ

ВАШІНҐТОН, 4. мая. — Нині почалася тут отверта конвенція Національного Сухотничого Товариства, котре поклало собі за ціль поборювати сю недугу, що не без слушности здобула собі імя „страшної пошести".

Межи визначними людьми, що промовляли на відкриттю сих зборів, був теж секретар стейту Гюз, котрий говорив про заслуги Товариства для поборювання „страшної пошести". Після обрахунків, які йому предложено, робота Товариства ратує коло 100,000 людий річно перед смертю від сухіт.

АРЕШТИ В ПРОЦЕСІ ПРОТИ КУ-КЛУКС-КЛЕНА

ВІКЕРСФІЛД, Каліфорнія, 4. мая. — На приказ державного прокуратора арештовано тут нині пльомбера Е. А. Ебата, котрий відмовився ставати як свідок у вступнім слідстві перед великою лавою присяжних суддів проти потайної орґанізації Ку-Клукс-Клена. Він заявив, що не буде зізнавати під ніякою умовою, бо таке зізнанне булоби поломанням його присяги, яку він зложив приступаючи до тайної орґанізації.

НОВЕ ТОРНАДО НАВІСТИЛО ТЕКСАС

ОСТИН, Тексас, 4. мая. — Страшна буря навістила знов отсю околицю стейту Тексас і наробила великої шкоди.

Буря перейшла понад Овкленд та Остин. Найбільше шкоди зробила вона в передмістю Пенфілд, де буря знищила зовсім фабрику деревляних виробів Вудворд Манюфекчерінґ Ко. Підчас завалення фабрики кількох робітників було тяжче або лекше ушкоджених, а один з них, Джек Масит на імя, погиб на місци. Богато клопоту наробила буря в заведенню для глухих і німих Муринів. В місточку Овкгил погибла ціла родина Бардлеїв зложена з батька, матери та двоє дітий. Маєткової втрати від бурі тяжко ще обчислити, але вона певно буде значна.

ЧІПАЮТЬ БАХМЕТЄВА.

ВАШІНҐТОН, 4. мая. — Сенатор Бора поставив в сенаті внесенне, щоби відкликати признанне Бориса Бахметєва представником тимчасового російського уряду та зажадати від нього докладного розрахунку зі 187 міліонів долярів, позичених Злученими Державами урядови Керенського.

В своїй промові за тим внесеннєм сенатор Бора заявив, що він чував, що „амбасадор" Бахметєв повкладав гроші в ріжні земельні спекуляції в Ню Йорку та Шікаґо, і що публичний інтерес вимагає, щоби всі факти про російську позичку були подані до публичного відома.

НІМЦІ ПРОСЯТЬ АМЕРИКУ, ЩОБИ ЛИШИЛА СВОЇ ВІЙСКА НАД РЕНОМ.

ВАШІНҐТОН, 3. мая. — І аліянти і німецьке правительство просили майже рівночасно американський уряд, щоби він лишив на далі американську армію над Реном.

Американський уряд застановляється поважно над сею просьбою, і приказав уже здержати дальшу евакуацію надренської країни американською армією. Покище здержано відїзд двох відділів американського війска, котрим назначено день 1. липня сього року яко реченець до відїзду.

З КОНФЕРЕНЦІЇ МАЙНЕРІВ ТА ВЛАСТИТЕЛІВ.

На відбуваючійся в Ню Йорку конференції межи представниками майнерської юнії та представниками властителів копалень вугля майнерські делеґати поставили домаганнє, щоби конференція спільно зажадала від конґресу розслідження всего углевого промислу, а передусім питання, як вуголь дістається від копальні консумента (споживача). Властителі копалень спротивилися одноголосно такій пропозиції.

ДЕМОНСТРАЦІЯ ЗА ПИВОМ І ВИНОМ

В середу вечером відбулися в Медисон Сквер Гарден, найбільшій сали міста Ню Йорку, велике демонстраційне віче в справі прогибіційного закона, на котрому виступав ряд бесідників з острою критикою заборони легкого вина і пива. Десять тисяч зібраних людий гучно оплескували бесідників, межи котрими був теж сенатор Водсверт, котрий назвав прогибіційний закон страшною законодатною похибкою.

КАНАДА ДУМАЄ ПІСЛАТИ ДО ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ СВОГО ДИПЛЬОМАТИЧНОГО ПРЕДСТАВНИКА.

Канадійський уряд задумуєтьcя тепер поважно над тим, чи не іменувати йому свого дипльоматичного представника Вашінґтону. Досі Канаду заступав представник Анґлії.

ПОЛІЦІЙНИЙ СУД В САЛЬОНІ.

Фріпорт, Илинойс, 4. мая. — Пані Милдред Брендт, котра була вибрана при послідних виборах поліційним суддею в Винслов, Илинойс, заявила публично, що на будуче розправи поліційного суду будуть відбувати в сальоні („парлорі") її приватного дому. В той спосіб, каже вона, місто ощадить собі видаток на удержанне судового будинку в міст. а вона заощадить нас на ходженю з дому до уряду. Пані Брендт з першу не хотіла служити містови, мимо свого вибору, але недавно змінила свої бору, але недавно змінила свою постанову за намовою своїх приятельок.

МУШНЯ МАЄ РОЗНОСИТИ БАКТЕРІЇ ПАРАЛІЖУ

Др. Едвард Сондерс зі Ст. Луис, визначний американський специяліст для діточих недуг, прочитав недавно перед річним зібраннєм Американського Педіятричного Товариства у Вашінґтоні свою наукову працю про діточий параліж, в котрій виказує, що головними розсадниками сеї недуги являються зелені мухи. Якби так культурн народи потрафили винищити сі мухи або чох прогнати їх в дикі пустарі, то не лише серед людий ся недуга сталби дуже рідка, але й сєред домашнього дробу булоби менче ріжних пошестий.

ЦИҐАНИ В АМЕРИЦІ.

До Ню Йорку приплив в середу з Сантіяґо корабель „Санта Марія" на котрім було 74 Циганів. Як казали пасажири, Цигани їхали під командою циганського короля Івана Деметера. Їхали вони з Арґентини і мали при собі золота та других дороґоцінних металів на цілий міліон долярів.

МІСТО ЗАГРОЖЕНЕ ОГНЕМ.

Великий пожар лісів в околиці Кемп Мей в стейті Ню Джерзи, що горіть уже від двох днів, наближився до сього міста так, що йому грозить поважна небезпека. Пожарні сторожі зі сусідних міст і місточок напружували всі сили, щоби не допустити огонь під місточко.

ВІДГУК ТРАГЕДІЇ.

Передстейтовим карним судом в Ню Йорку ведеться тепер розправа проти Карла Вейта, котрий дня 9. цвітня сього року забив з револьвера свого приятеля Вілієма Дойла перед одним готелем за те, що сей побив його матір та обрабував її з гроший, хоч був запрошений додому як гість. Другого дня розправи виступала яко головний свідок пані Марґарета Вейт, мати обжалованого. Вона зізнала, що в товаристві приятеля її сина пішла вона там, де робить її син, щоби взяти від нього гроший на заплаченнє мешкання. Коли вернула домів з грішми, Дойл, приятель її сина, вийшов з дому, а вона пішла спати. По якімось часі Дойл вернув назад домів, збудив її і казав віддати собі гроші, які її дав син. Коли вона не схотіла дати, Дойл побив її кулаком, скопав ногами і наконець таки відобрав гроші та забрався з дому. Як казала вона на суді, приятель сина побив її так тяжко, що як син прийшов домів, то вона не могла навіть говорити. Обоє очий її були в синяках. Син розплакався, взяв матір в обійми, кажучи: „Мамо, мамо, моя мамо", а потім вибіг з дому.

Другий свідок, полісмен, котрий арештував Карла зараз по стрілянині, зізнав, що обвинений зараз признався йому до вчинку, кажучи, що він вбив свого приятеля за побиттє його матери.

НЕБУВАЛИЙ ПОЗОВ ПРОТИ СИНА

Богатий нюйорський фабрикант Макс Герцберґ обжалував оногді свого сина за крадіж в нього 250 долярів на те, щоби за ті гроші втічи з дому зі своєю нареченою та взяти з нею шлюб без дозволу родичів. Батько зізнавав в суді, що син уже нераз крав в нього гроші і не вів собі навіть вухом як батько його вповинав більше сього не робити. На запити судді син признався до вини, кажучи, що він зібрав гроші від батькових покупців і задержав їх собі. Забравши послідну рату гроший, він справді оженився без дозволу родичів з одною хористкою, сподіючися, що батько дасть своє благословеньство, як довідається про подружжа по шлюбі. Місто сього батько, довідавшися про шлюб і про крадіж гроший, пізвав сина до суду і казав арештувати його як злодія. Суддя в присутности батька засудив сина на три роки тюрми.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ЗАПОВІДАЮТЬ НОВЕ УҐРУПОВАННЄ ДЕРЖАВ В ЕВРОПІ

ПО РОЗПАДІ АНТАНТИ ПОВСТАЛА-Б НОВА ҐРУПА ДЕРЖАВ ПІД ПРОВОДОМ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ І НІМЕЧЧИНИ.

ҐЕНУЯ, Італія, 4. мая. — Коли завтра вернеться сюди з Парижа голова французької делеґації Люї Барту, то може вже застати НОВЕ УҐРУПОВАННЄ ЕВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВ.

Сим загрозив ніхто інший а самий Лойд Джордж.

Ані аліянтські ані німецькі представники не хотіли нині говорити з кореспондентами про сю справу, але є загально звісною річию, що відбулась спільна конференція британської і німецької делеґації, на якій обговорювано вигляди будучої політики в Европі.

Німецька делеґація по сій конференції заявила, що на ній обговорювано загальне політичне положеннє в Европі, а в Німеччині зокрема.

Лойд Джордж нераз остерігав Францію, що вона не може вести політики на власну руку в Европі, та що годі виключити з міжнародньої европейської політики Німеччину і Росію. Одначе се не помагало. Якщо й на будуче Франція буде в міжнародніх справах іти на власну руку, то не буде дива ані несподіванки, як Франція відпаде від антанти і розібє аліянтський фронт, почім прийшло би до нового уґруповання европейських держав під проводом Великої Британії і Німеччини.

БРУДНА ПОЛІТИКА ФРАНЦІЇ

ҐЕНУЯ, Італія, 4. мая. — Французька делеґація повідомила нині британського премієра Лойда Джорджа, що Франція годиться підписати умову, щоб европейські держави здержались від взаїмних наїздів протягом 10 літ, але під трома застерогами:

1. — Коли сю умову підпишуть всі без вимки европейські держави.

2. — Як Росія признає всі свої істнуючі границі на протяг 10 літ. (Видно, ФРАНЦІЯ ХОЧЕ ПРИЗНАННЯ РИСЬКОГО ДОГОВОРУ, якого крім Пілсудського ніхто у світі не признав!)

3. — Якщо Франція не буде потребувати зрікатися своїх прав робити заходи для спонукання Німеччини до виконання постанов версайського договору. (Ніби підписала би, що не буде нападати на сусідів, а на Німеччину хоче оставити собі „право" нападати!).

Лойд Джордж на ті французькі застороги не годиться.

Він переговорював з німецькою делеґацією у справі французьких застерог для підписання 10-літнього мира. Німецька делеґація заявила йому, що відкидає французькі услівя.

ЛЕОН ТРОЦЬКИЙ БОЇТЬСЯ ВІЙНИ, АЛЕ КАЖЕ, ЩО НЕ ДУЖЕ

МОСКВА, столиця Московщини, 4. мая. — Большевицький міністер войни, Леон Троцький, заявив нині, що якби ґенуенська конференція не вдалась, то се означало би заповідь нової війни аліянтів проти Росії. Він, каже, в можливість сього не дуже вірить, але якби прийшло до війни, то „червона" армія сповнить свій обовязок (значить, буде битись за комісарів).

Далі казав Троцький, що большевики не диктують світови, аби він заводив у себе комунізм, то нехайже світ не каже їм покидати комунізм.

Також Троцький невдоволений, що державний секретар Злучених Держав Ґюс диктує большевикам, які мають порядки завести в Росії.

РОСІЙСЬКА ЛІКАРКА ВИНАЙШЛА СПОСІБ ЩЕПЛЕННЯ ПРОТИ ТИФОЗНИХ ЗАРАЗКІВ

МОСКВА, столиця Московщини, 30. цвітня. — Російська лікарка др. Крайчова винайшла спосіб щеплення проти тифозних бацилів.

Вона працювала над сим винаходом разом зі старим доктором Баракіном.

Проби показались успішними.

ПРОЦЕС ФЕДАКА.

ПРОЦЕС МОЖЕ ВІДБУТИСЬ НАЙСКОРШЕ З ПОЧАТКОМ СЕРПНЯ Ц. Р.

БЕРЛІН, 21. цвітня. (Вл. кор. „Свободи"). — „Громадський Вістник" повідомляє, що акт обвинувачення в справі Степана Федака досі ще не скінчений. З огляду на те, що зараз по Великодних святах почалась нова каденція суду присяжних, а акт обжаловання до цього часу ще не є вручений, тому розправа проти Федака і товаришів може відбутись найскорше аж у другій слідуючій каденції, себто з початком серпня ц. р.

ГОЛОДІВКА „ФЕДАКІВЦІВ"

БЕРЛІН, 17. цвітня. (Вл. кор. „Свободи"). — У вязниці при ул. Баторія у Львові обжаловані у звязку зі справою Степана Федака студенти розпочали дня 12. цвітня голодівку на знак протесту проти зволікання слідства. Студенти домагаються акту обжаловання або випущення на волю.

Голодівку почали отсі студенти: Василь Кучабський, Мих. Матчак, Дмитро Паліїв, Остап Кобюрський, Зиблікевич, Білецький, Яремійчук, Штик, Тофан, Горобійовський, Ґалубович і Гнатевич. Останній з них тяжко хорий, але із солідарности він приєднався до товаришів.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА.	
Three cents the copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates.		В Джерзи Сіті і заграницею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

[illegible] адреси платиться 10 центів.
Телефон „Свободи": 493 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1888 Montgomery.
[illegible] редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ І ГРОМАДЯНИ!

НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ З ДОВЕРШЕННЄМ ПОЗИЧКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ!

ПОДБАЙТЕ, ЩОБИ ПОЗИЧКА УВІНЧАЛАСЬ УСПІХОМ В ОЗНАЧЕНОМУ ЧАСІ!

„СЛУЖИВ МОСКВІ, ІВАНЕ, А ВОНА-Ж ТЕБЕ ГАНЕ".

МОСКОВСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ НАВІТЬ СВОЇХ УРЯДОВЦІВ, ЯК ВОНИ УКРАЇНЦІ, СТАВЛЯТЬ ПІД ТАЙНИЙ ПОЛІЦІЙНИЙ ДОГЛЯД.

Старокраєві ґазети доносять:

Закордонний відділ московського большевицького В. Ц. И. К. (Всероссійский Центральный Исполнительный Комитет) вислав під датою 25. січня, 1922, ч. 9,737, за підписами Сокольникова і Криворучкова вельми замітне писмо до всіх російських делеґацій заграницею.

В. Ц. И. К., звернувши увагу російських делеґацій на застрашаючий розвиток націоналізму серед української партії комуністів і серед широких мас населення України, перестерігає всі свої делеґації перед „контр-революційною" роботою офіціяльних радянських українських представників за кордоном і каже стежити за кождим їх кроком, а зібраний в тім напрямі матеріял пересилати до політичної централі за кордоном, яка находиться в Берліні.

Інтереснійші місця того писма звучать:

„Передівсім важною є діяльність за кордоном Винниченка і Ґлебова, яку не вільно спускати нам з очий. Не улягає сумнівови, що їх праця йде в контакті з роботою української комуністичної партії на Україні, а може навіть ведеться і під її диктатом.

„Націоналістичні резолюції, приняті українськими комуністами на послідним конґресі, се наглядний доказ сеї контрреволюційної роботи".

У своїй ненависти до всього, що українське ідуть московські большевики так далеко, що СТАВЛЯТЬ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЛА ЮРКА КОЦЮБИНСЬКОГО У ВІДНІ ПІД ТАЙНИЙ ДОГЛЯД РОСІЙСЬКОЇ ЧРЕЗВИЧАЙКИ.

Ось відповідне місце тайних директив:

„Дуже енерґійно і пильно треба стежити за членом виконавчого комітету української партії комуністів Ю. Коцюбинським, щоб висвітлити його націоналістичну роботу за кордоном. Він якраз має тепер виїхати разом із Затонським до Берліна, Праги й Відня.

Всі спостереження разом із фотоґрафіями (і після виповнення всіх відповідних рубрик) пересилати щотижня до політичного відділу посольства російської республіки в Берліні."

Ось чого можуть Українці діждатись від московсько-большевицького „братерства"...

НЕДОЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ ПІД НАЇЗДОМ ЛЯЦЬКИХ БАНДИТІВ В ГАЛИЧИНІ.

В Клепарові коло Львова, де є понад 2,000 українського населення, нема навіть народньої школи з українською викладною мовою. Велике число дітий рік-річно приневолене було ходити до далеко віддалених шкіл у Львові. Діти, переважно найменьші школярі, були все наражені на ріжну небезпеку міського руху та великих морозів в зимі. Родичі підносили все свої жалі в сій справі до компетентних чинників, а вкінці богато дітвори лишалось без ніякої науки, бо родичі не бажали собі, аби їх діти вчились в іншій, чужій мові. Вони домагалися своєї рідної школи. В шкільному році 1921/22 Кружок У. П. Т. ім. кор. Данила у Львові, що опікувався наймолодшими клепарівськими дітьми, з огляду на велике число своєї власної міської дітвори і браку поміщення шкільних кляс у Львові утворив на Клепарові свої рівнорядні відділи І-ої і ІІ-ої кляси народньої школи, виключно для дітий з Клепарова. До сих відділів ходило покищо 47 дітий. Кружок хотів в той спосіб відтяжити фреквенцію міської дітвори, яка постійно збільшалась.

Про отворенне рівнорядних відділів повідомлено повітову заміську шкільну раду у Львові, а також кураторію О. Ш. Л.

У відповідь на се кураторія рескриптом з дня 11/3 1922, D. 559/I G., а шкільна рада письмом з дня 20/3 1922 L. 1630/22 ЗАМИКАЮТЬ ВІДДІЛИ.

Діти опинились без школи. Заскочені сим фактом родичі завязали „Батьківський Комітет" і щоби їх діти не втратили року, бо Кружок ім. кор. Данила у Львові не має в своїй школі для них приміщення, повідомили власти, що отворяють для своїх дітий „ЗБІРНІ ЛЄКЦІЇ" в ціли підготовання їх до іспиту з кінцем шкільного року. Іспити мали здавати в школі ім. кор. Данила. Комітет покликався на рескрипт Кураторії львівського округа з дня 28./I., 1922, ч. 12260/III, де сказано, що збірні лекції та курси вільно отворяти.

ЯКО ВІДПОВІДЬ НА СЕ, ДНЯ 7. ЦВІТНЯ С. Р. ПРИЙШЛА ЖАНДАРМЕРІЯ ТА ОПЕЧАТАЛА ЛЬОКАЛЬ, ДЕ ВІДБУВАЛИСЯ „ЗБІРНІ ЛЄКЦІЇ".

Діти опинились на дворі і „ЗБІРНІ ЛЄКЦІЇ" ВІДБУВАТИМУТЬСЯ МАБУТЬ ДЕСЬ НА ПОЛІ, бо родичі всежтаки будуть вчити свої діти в рідній мові.

ПОСИЛАЙТЕ ТЕЛЄҐРАМИ ДО ҐЕНУЇ!

Адресувати так:

ECONOMIC CONFERENCE, GENOA, ITALY.

Про висилку каблеґрам повідомляти українські і місцеві американські часописі.

КАРЛО ГАБСБУРҐ І УКРАЇНСЬКА СПРАВА.

(Від власного кореспондента).

Щоби зрозуміти відношеннє останього цісаря Австро-Угорщини до української справи, треба перше всего спинитися над відношенням Габсбурґів взагалі до українських земель під їх пануваннєм.

Українські землі дісталися під пануваннє Габсбурґів (Галичина 1772 р., Буковина 1775 р., Закарпатська Україна перейшла до Габсбурґів разом з угорською короною) в такім стані, що українське питаннє було просто закрите для їх ока. В ті часі значіннє в державнім життю мали тільки **висші верстви,** а на українських землях ті висші верстви не були українські. Зокрема щодо Галичини, то Габсбурґи взяли її як провінцію Польрі, висші верстви були тут польські і Габсбурґи далі вважали її за часть Польщі.

Тільки в 1848 р. Габсбурґи проявляють деяку прихильність до Українців. Се стояло в звязку з тодішними подіями в монархії Габсбурґів. Поляки знаходилися в таборі революції. Отже Габсбурґи підпирали Українців, щоби протиставити їх польським змаганням.

Та вже в 1860-их роках наступає зближеннє між Поляками і Габсбурґами. При конституційній перебудові Австрії (1860-ті і 1870-ті рр.) українська Галичина разом з польськими землями, набутими Австрією при поділах Польщі, стає одноцільною провінцією з широкою автономією під польським пануваннєм. Творячи сю провінцію й віддаючи в ній пануваннє Полякам, Франц Йосиф І. числив на те, що Поляки будуть оборонним валом Австро-Угорщини проти Росії. В дальшій перспективі манила його надія, що колись може й та часть Польщі, яка була під Росією, перейде під скиптр Габсбурґів. Сю надію очевидно старалися Поляки як найбільше піддержувати.

На поборюваннє українських змагань у Галичині мали Поляки добру щецепту. Франц Йосиф І. боявся Росії, отже Поляки представляли український рух як руссофільство. Франц Йосиф І. був ворогом новочасних демократичних змагань, отже Поляки представляли український рух як ворожий „основам держави і суспільности".

Словом, Галичина під пануваннєм Франца Йосифа І. стала неначе польською державою, в якій український нарід був відданий під пануваннє Поляків.

Коли-ж, не вважаючи на се, галицькі й буковинські Українці з вибухом світової війни заявилися за Австро-Угорщиною й Німеччиною й утворили орґанізацію Українських Січових Стрільців при австро-угорській армії, то се сталося з отсих причин:

Перша й найважнійша причина була — повне поневоленнє українського народу в Росії. Було ясно, що тільки ослабленнє Росії може спричинити в Росії такі реформи, які принесуть також полекші в положенню українського народу, і тільки розбиттє Росії може принести визволеннє України. Тому загально-український інтерес вказував, що в інтересі України лежить побіда Австро-Угорщини й Німеччини над Росією.

Світова війна ствердила, що се становище галицьких і буковинських Українців було правильне. Побіди Австро-Угорщини й Німеччини над Росією спричинили революцію в Росії, а революція в Росії уможливила взятися до будови української державности.

Другою, місцевою причиною становища галицьких і буковинських Українців була **самохорона.** Вибух світової війни задумали використати Поляки для того, щоб як найбільше винищити український нарід. Польська адміністрація Галичини кинулася переслідувати Українців ніби як руссофілів і ворогів австро-угорської монархії. Десятки тисяч арештовано, тисячі повішено або розстрілено на місці, тисячі повмирали в таборах для інтернованих. Заявившися за Австро-Угорщиною й Німеччиною, провідники галицьких і буковинських Українців мали змогу хоч в части відвернути ті переслідування і вратувати нещасних: Коли-б сього не було, Поляки, ніби в обороні Австрії, моглиби були винищити всі свідомі елементи українського народу в Австрії.

Цілий час світової війни велася між Поляками й Українцями в Австрії завзята боротьба.

Поляки домагалися від Австрії, щоб українська Галичина й ті українські землі, які Австро-Угорщина й Німеччина відірвуть від Росії, були прилучені до польської держави, яку Австро-Угорщина й Німеччина збиралися утворити.

Українці обороняли українські землі від сього польського домагання, ставлячи від себе домаганнє, щоб українські землі, відірвані від Росії, утворили самостійну державу, а українська Галичина щоби творила окрему автономну провінцію в Австрії.

Домагання, щоб українську Галичину прилучити до української держави, не ставлено, бо Австрія стояла на тім, що вона не хоче тратити своїх земель.

В сій боротьбі між Поляками й Українцями успіх мали, як усе в Австрії, Поляки.

Манїфестом з 4. падолиста 1916 р. цісарі Австро-Угорщини й Німеччини проголосили утвореннє польської держави, а рівночасно маніфест цісаря Австро-Угорщини Франца Йосифа І. проголосив розширеннє автономії Галичини, що означало скріпленнє польського панування над українським народом у Галичині.

Австрійська адміністрація на українських землях, занятих центральними державами від Росії, нагадувала австрійську адміністрацію в Галичині. Як в Галичині так і там австрійську адміністрацію виконували Поляки.

В таких обставинах вступив на престол останній цісар Австро-Угорщини, Карло. Під його пануваннєм дотеперішнє відношеннє Габсбурґів до української справи не змінилося.

Правда, в українських політичних кругах вказувано на знаки, які віщують зміни.

Президія Української Парляментарної Репрезентації під проводом д-ра Евгена Петрушевича, теперішнього Уповноважненого Диктатора Західно-Української Народньої Республики, бувала на авдієнціях у цісаря, чого за Франца Йосифа І. ніколи не бували. Сі авдієнції стояли в звязку з тим, що Карло часто кликав до себе представників парляментарних ґруп. Звідомлення з сих авдієнцій звучали звичайно оптимістично, а саме, що Карло є добре обзнакомлений з українською справою і має добру волю.

Було би дуже добре, якби д-р Евген Петрушевич написав докладні спомини з тих своїх авдієнцій у Карла.

Велике значіннє в українських політичних кругах привязувано також до того, що один член Габсбурської родини, Вільгельм Габсбур, відноситься дуже прихильно до Українців і відповідно до того впливає на Карла в українській справі.

Імя Вільгельма Габсбурґа звязувало з плянами утворення української держави при помочи Австро-Угорщини й Німеччини. Було ясно, що коли-б Австро-Угорщина й Німеччина віднесли таку велику побіду в світовій війні, що розбили би Росію й могли би утворити самостійну українську державу, то вони не творили би української республики, тільки українську монархію. На сей випадок вказувано на Вільгельма Габсбурґа як на кандидата на українського монарха.

З упадком Австро-Угорщини Вільгельм Габсбурґ став на становищі української державности і був полковником в українській армії, при чім прибрав українське імя: Василь Вишиваний. В останніх часах згуртувалася коло нього ґрупа українських монархістів з часописом „Соборна Україна". Ся ґрупа вважає його далі кандидатом на українського монарха і веде крайне домаґоґічну аґітацію проти демократично-республиканських ідей і їх представників.

Прихильнійше становище Карла і його правительства до австрійських Українців зазначилося тим, що в мировім договорі між центральними державами й українською Народньою Республикою Австро-Угорщина додатковим тайним договором обовязалася утворити з української Галичини окрему автономну провінцію.

До речі: добре було би, щоб українські учасники мирової конференції в Берестю подали докладні відомости про сей договір щодо Галичини.

Одначе се зобовязаннє Австро-Угорщини утворити окрему автономну українську провінцію в Австрії остало „куснем паперу". Австро-Угорщина його не виконала.

Під сим оглядом були би цікаві відомости про останню авдієнцію президії Української Парляментарної Репрезентації в цісаря Карла.

А саме на 12. жовтня 1918 Карло запросив до себе представників парляментарних ґруп, щоби почути їх думку про політичне положеннє.

Від Української Парляментарної Репрезентації були в Карла **д-р Евген Петрушевич** і **д-р Евген Левицький.** „Діло"*) подало про авдієнцію тільки отсю коротку згадку: „Оба посли заявили, що є поряче баданнє всіх Українців, щоб утворити самостійну українську державу, з окрема зі східної Галичини, північної Буковини і також північно-західної Угорщини". Сю згадку треба очевидно так розуміти, що українські представники домагалися, щоби з українських земель Австро-Угорщини утворити окрему державу в рамах **федеративної** Австрії, — згідно з пізнійшим маніфестом Карла з 16-го жовтня 1918. Одначе Карло не віднісся до сього українського домагання прихильно, як се видно зі споминів д-ра Костя Левицького про ті часи, який пише: „Цісарська авдієнція не вдоволила нас, бо цісар Карло не заявився за поділом Галичини."**)

З сього виходило би, що надії на прихильність Карла до української справи показалися на сій остацній авдієнції марними.

Зрештою в той час прихильність Карла до української справи не мала вже ніякої вартости: дні його панування були почислені.

Взагалі Українська Парляментарна Репрезентація в останні місяці істнувала Австро-Угорщини не зорієнтувалася, що Австро-Угорщина мусить розпастися та що треба старатися приблизитися до держав антанти і запевнити собі участь у спадщині після Австро-Угорщини. Замість того вона держалася далі австрофільської лінії, хоч та з огляду на світове положеннє вже втратила свою рацію.

На мою думку ся хибна політика Української Парляментарної Репрезентації в останні місяці істнування Австро-Угорщини була одною з причин, що Мирова Конференція спір між нами й Поляками за українську Галичину рішила так, що віддала наш край в ярмо польської окупації.

Таким чином те відношеннє Карла до української справи, яке заставляло українських політиків надіятися на його прихильність, в останнім результаті принесло шкоду українській справі, бо ті надії занадто довго держали українських політиків при австрофільській орієнтації і відвертали їх увагу від иншої політичної лінії, якої вимагали тодішні відносини.

*) „Діло" ч. 234 з 15. жовтня 1918.

**) „Розпад Австрії і українська справа. (Політичні спомини з 1918 р.)" — Віденська „Воля", чч. з 3. і 10. липня 1920.

Гайдельберґ, 4. цвітня 1922.

Д-р Михайло Лозинський.

НЮЙОРСЬКА ГРОМАДА ПРИ НАРОДНІЙ РОБОТІ

Послідними часами не писалося богато про патріотичну роботу в Ню Йорку. Через те наша широка громада в Америці не знає, як українська громада в Ню Йорку потрафила перебороти московське хуліґанство, обєднала всіх свідомих Українців з гори і з долини міста, урядила кілька величавих віч, зложила на національну позичку понад 8 тисяч долярів і збітувала навіть таку славну та добре зорґанізовану громаду, як Шікаґо. Хотяй про мовчанку ґазет за нашу роботу кружляють ріжні чутки по Ню Йорку, які шкодять нашій роботі, то мимо сього ми не маємо великої озлости за те, бо наша робота до сего часу була більше місцева і не розходилася на всю Америку, а лише на нашу громаду. Але тепер наша свідома громада задумує почати нову роботу, яка має значіннє для всіх Українців не лише в Злучених Державах, але й в Европі, і тому ми мусимо відноситися в тій справі до цілого громадяньства українського в Злучених Державах. Через те нам булоби дуже прикро і то пошкодилоб дуже нашій народній роботі, якби наші ґазети далі мовчали за нашу роботу, як досі. Як ціла Америка довідається, що ми думаємо робити, то певно всі свідомі люди одобрять нашу роботу, а ми того власне потребуємо, бо без помочи других громад не можемо всього зробити як слід.

Такою роботою є задумана нами видавництво. Ми, нюйорські Українці, робили вже ріжні демонстрації, робили віча, походи, демонстрації дітий і за се американські ґазети давали нам признаннє і розголошували нашу справу. Але все таки що ми зробили демонстраціями, то наші вороги зіпсули статтями в тих самих ґазетах, а ще більше своїми осібними видавництвами. Прецінь кождий іміґрантський нарід на свобідній землі Вашінґтона має свої ґазети по анґлійськи. Лишень ми їх не маємо. Декотрі, як ось Жиди, мають аж кілька, а межи ними пару тижневиків, а ми не маємо ні одного. Наші вороги дуже заходяться пильно коло видавання таких ґазет анґлійською мовою, а вони вже здобули собі давно свободу або навіть її ніколи не втратили, а зате, ми, що тої національної свободи ще не мали, і ще не маємо досі, одні-одинокі не маємо навіть такого маґазину анґлійського, щоби один вийшов на кожду пору року, один на весну, другий на літо, третий на осінь, а четвертий на зиму. Москалі видають собі „Совєтську Росію" по анґлійськи і пишуть там, що України нема ані Українців ані української мови, а лише одна Московщина. Поляки теж мають свої тижневики чи місячники по анґлійськи і там пишуть, що Східна Галичина та вся західна Україна се „одвечне польске земє". Як ми не маємо ніякої ґазети, якаб по анґлійськи сказала, хто ми такі і чого ми хочемо, то певно нема чого дивуватися, що наші демонстрації на богато не помагають, і що американські редактори пишуть в новинках про українські домагання, а в передовицях нас навіть не знають як осібний нарід. Як так далі піде, то Поляки переконають Американців, що в західній Україні нема ніяких Українців, а лише Малополяки, а Москалі переконають, що в східній Україні самі Малорусскі, а Ромуни переконають, що на Буковині лишень Ромуни тай Малорумуни, а Чехи, що на Угорській Україні нема Українців, а лише Малословаки або Малочехословаки. Будуть і Лител Полакс, і Лител Рушенс, і Лител Румунс, і Лител Чекословакс, але не Украініенс. На се не поможуть ані наші демонстрації, а властиво кажучи, вони помагають, але замало. Тут треба вжити того самого оружа, якого вживають наші вороги, Поляки, Москалі, Чехи та Румуни. А тим оружем є нічо инчого, лише українська ґазета по анґлійськи.

Біда з такою ґазетою та, що демонстраційне віче в Українськім Народнім Домі або демонстрацію перед ситиголем можемо зробити ми самі нюйорські Українці, але анґлійської ґазети, якої нам конче потреба, не зробимо без помочи других громад. У нас гроший нема богато, бо прецінь тепер усі наші люди обтяжені просто тими датками на ріжні патріотичні цілі, і хоч би хотіли більше дати, не можуть. Як ми здобудемося на анґлійську ґазету, то вийде одно-двоє чисел, а потім буде видавництву такий штап, як уже був одній „Україні". Хоч нема гроший богато, то Ню Йорк таки завзявся видавати анґлійську ґазету, бо ся робота за свої гроші принесе більше зиску для української народної справи, як друга робота за такі гроші, бо як Падеревський приїхав до Ню Йорку та став ходити від редактора одної ґазети до другого, то наші писання в українських ґазетах не богато здадуться. Не кажу, щоби їх не було треба, бо вони роблять свою роботу, підносять духа народного та обєднують нарід до боротьби. Однак, українській справі не помагає, що те саме каже три або чотири ґазети. Для української справи булаби богато краща користь, якби так кошта хочби одної української ґазети повернути на видаваннє української ґазети по анґлійськи. Через те, що наші свідомі ґазети одного ґатунку, то редактор дуже часто свариться, хоч властиво нема чого сваритися. Краще булоби для України, якби так котрий редактор, місто думати, як вколоти другого редактора, шарнув пером по анґлійськи і зредаґував анґлійську ґазету, найби Америка довідалася, що й ми є в Америці, і що ми люди, що маємо свою націю. Такою роботою ми більше поможемо, як статями про наших ворогів в наших ґазетах, яких не читають ні вороги ні безсторонні Американці, або особистими сварками межи редакторами, що в релігійних ґазетах заходять нераз навіть в передовиці. Як Ню Йорк збереться зі своїм анґлійським видавництвом, то він положить конець пустому товченню води в ступі і почне роботу, яку буде чути на всю Америку. Але в тій роботі повинні помогти і позанюйорські Українці своїми жертвами та своїм попиранням. Треба робити, щоби ся думка не заснітилася, бо лиш почалася думка в Ню Йорку про таке видавництво, а вже найшлися люди, що для своєї амбіції хочуть вбити корисну народну справу і зробити з корабля корито, аби потім з корита зробити лижку і закінчити зробленнєм шпички. Та сю справу просимо піддержати через всі українські ґазети, аби в той спосіб складні нами гроші не пішли на марне і принесли Україні як найбільшу користь.

Д. С.

(Щодо уваги дописувателя, що українські ґазети містять за мало про народну роботу української нюйорської громади, зазначимо, що се не може відноситися до нашої часописи, яка все рада містила вістки про щиру діяльність сеї громади, може навіть в більшій мірі, як про діяльність других громад. Думка шановного дописувателя про потребу анґлійського видавництва про Україну дуже вмісна і на часі і бажаємо, щоби й вона не заснітилася через особисті амбіції одиниць. — Ред.).

НА СИРІТСЬКИЙ ЗАХИСТ В БЕРЕЖАНАХ.

Агафія Бундзяк з New Haven, Conn. прислала $11.05

Зложили: І. Крушельницький, І. Гуцуляк, О. Мерещак, Г. Патинок, Д. Семчишин, І. Шуран, П. Вітишин, І. Плуговський, Н. Плуговський, А. Федишин і С. Марцинюк по 25 цнт.; Хамуляк 30 цнт.; М. Дацко 20 цнт.; П. Хомняк 15 цнт.; О. Сидор, С. Вдовишин, Т. Королишин, С. Брухівський, В. Вавро, Т. Стадник, П. Ялюк, М. Запаранюк і А. Лисак по 10 цнт.; Агафія Бундзяк від себе $5.00.

ФОНД ІНВАЛІДІВ.

Теод. Луняк, Елизабет, Н. Дж..:$1.00

Попередно оголошено $25.65.
РАЗОМ $26.65.

НАРАДИ ДЕЛЕҐАТІВ!

Запрашаємо делеґатів усіх Товариств і Орґанізацій з Ню Йорку й дооколичних громад, котрі беруть участь в демонстраційнім поході в Ню Йорку дня 27. мая, на збори делеґатів на день 7. мая о годині 6. вечером до Народного Дому 217-219 Іст 6 ул. саля ч. 3. Ню Йорку.

Нюйорська Ліґа Горожан і Ветеранів українського роду:

Стефан Дембицький, голова;
Тимко Мілещук, секретар.

ЛЕМКІВЩИНА В НЕБЕЗПЕЦІ!

Щоби забезпечити корисне вирішеннє західних границь Східної Галичини взивається всіх Лемків із Ню Йорку, Йонкерс, Джерзи Сіти, Пасейку й прочих дооколичних громад прибути на **масове віче** в неділю 7 мая о годині 2.45 по полудні в салі Народнього Дому 217-219 Іст 7-ма вулиця.

ПРОБНА МОБІЛІЗАЦІЯ 14. МАЯ В НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦІ!

З нагоди 3 літної річниці офензиви ґенерала Галера на Галичину нехай в кождій громаді відбудеться віче в той день.

З віча належить вислати телеґраму до секретаря стейту Гюза з протестом проти польської окупації Галичини, довершеної перед 3 літами армією Галера, виеквіпованою американськими грішми.

Завізвати присутних на вічу, щоби всі Українці, Українки, навіть діти шкільні взяли участь в поході 27. мая ц. р.

Хай **всі** стануть карно й солідарно.

Инші громади можуть іти за цим приміром.

ДО ДАВНИХ І НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ „ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВОГО ВІСТНИКА".

Довга й затяжна світова війна, революція і громадянська війна, що розвернулася з найбільшою силою на етнографічних українських землях, знищили багато культурних цінностий, на які складалися десятки літ наші найкращі інтелігентні сили. Під їх тягарем упав найбільший та найповажніший журнал, із виробленим кругом співробітників та довголітних передплатників, „Літер. Наук. Вістник". Деякі проби його відновлення не мали доси поводження. Та брак такого журнала в сучасній хвилі, коли доля нашого народа рішається на міжнародній арені, відчувається загально. Завдяки заходам кількох одиниць постановила „Укр. Видавн. Сп." відновити „Літер. Наук. Вістник", зосередити довкола нього давних і нових співробітників і зробити його не лиш органом літератури й науки, але й вільної громадської думки, не стисненої партійними програмами та не звязаної клясовим світоглядом. Тяжкі теперішні відносини, дорожнеча паперу й друку, не дають нам змоги поставити журнал відразу на такій висоті, і в такім обемі, як ми того бажали би. На разі будуть поодинокі книжки журнала виносити 6. аркушів друку (96 ст.). Коли зголоситься відповідне число передплатників, будемо розширювати обем навіть до передвоєнного стану (12 аркушів друку). Надіємося, що наша суспільність, свідома важности хвилі, віднесеться прихильно до наших змагань та підопре нас не тільки морально, але й матеріяльно, а наші давні й випробовані прихильники й передплатники знайдуть нам численних нових та улекшуть нам значно нашу задачу.

Начальний редактор журнала Др. Дмитро Донцов, одвічальний редактор Володимир Гнатюк. Умови передплати такі: Ціна одної книжки 30 центів, до кінця 1922 р. 2 доляри.

Конто в Зем. Банку Гіпот., Львів, Підвалля ч. 7. Адреса: Володимир Гнатюк, Львів, Чарнецького 24.

100,04,07

УКРАЇНСЬКІ ТЕЛЕҐРАМИ НА ҐЕНУЕНСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

(Дальше).

11.

О. П. Понятишин, адміністратор української католицької дієцезії в Злучених Державах, вислав дві однозвучні каблеґрами, на адресу британського премієра Лойда Джорджа і ґенерального секретаря економічної конференції Л. Авеццана.

Ся каблеґрама звучить:

Premier Lloyd George,
Economic Conference, Genoa, Italy.

Ukrainian in America, constituting Catholic diocese, are anxious for rehabilitation of East Galicia which cannot be begun while Polish Army of occupation remains there. Poland must be compelled to withdraw army from East Galicia and restore Ukrainian civil government.

P. PONIATISHIN, Administrator,
of Ukrainian Catholic Diocese in U. S.
295 Hunterdon St., Newark, N. J.

Такасама каблеґрама пійшла й до М. Авеццана.

12.

Українсько - американський Горожанський Клюб вислав дня 23. цвітня с. р. отсю каблеґраму:

Economic Conference, Genoa, Italy.

Ukrainian American Citizens Club New York City calls attention of Conference to critical state of affairs in Ukrainian Galicia STOP We respectfully petition termination of Polish occupation of East Galicia so that country might recover economically.

MICHAEL RODYK, President,
AUGUSTINE SMITH, Secretary.

13.

Українсько - американський Горожанський Клюб вислав дня 1. мая с. р. слідуючу каблеґраму:

Premier Lloyd George,
Economic Conference, Genoa, Italy.

Freedom of Ukrainian Galicia is essential prerequisite to economic restoration of Eastern Europe STOP East Galicia will be sore spot of Europe unless immediately liberated from Polish rule.

UKRAINIAN AMERICAN CITIZENS CLUB, NEW YORK CITY:
MICHAEL RODYK, President;
AUGUSTINE SMITH, Secretary.

14.

Українська громада в Сентрел Фолз, Ровд Айленд, вислала отсю каблеґраму:

Economic Conference, Genoa, Italy.

Ukrainians residing in Central Falls, Rhode Island, and enrolled in Branch ninety-three of the Ukrainian National Association of United States petition Conference to terminate Polish military occupation which is causing economic ruin of East Galicia.

MICHAEL SOLODKI, President;
MICHAEL PRUS, Secretary.

15.

Товариство ім. Богд. Хмельницького в Нюарку, Н. Дж., вислало отсю каблеґраму:

Economic Conference, Genoa, Italy.

Ukrainian Bohdan Khmelnitsky Society respectfully petition Conference to free people of East Galicia from cruel Polish yoke.

Newark, N. J., U. S. A.
D. KARATZ, President;
THEO. HLADKY, Secretary;
W. DUBUSHCZAK, Treas.

16.

Відділ 158 У. Н. Союза в Ресін, Виск., вислав отсю каблеґраму:

Economic Conference, Genoa, Italy.

We beg you to remove the Polish military tyrants from our Ukrainian motherland, East Galicia.

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N,
Branch 158, Racine, Wisconsin, U. S. A.
A. DZYDZAN, President;
A. SHUPINY, Secretary;
D. MONIANCHIN, Treas.

Місцеві американські ґазети подали вістки про висилку сих каблеґрам.

17.

Товариство „Січ" в Питсфілд, Месс., вислало отсю каблеґраму:

Economic Conference, Genoa, Italy.

Ukrainian Society Sitch in Pittefield, Massachussetts, respectfully petition Conference to free people of East Galicia from cruel Polish yoke.

MICHAEL DARCHUK, Pres.;
ALEX. YAREMY, Secretary;
NICH. STEFANIUK, Treas.

18.

Українська громада з Вотервліт, Н. Й., вислала отсю каблеґраму:

Premier Luigi Facta, President
of Economic Conference, Genoa, Italy

Ukrainians from East Galicia, citizens and residents in Watervliet, N. Y., members of St. Nicholas Greek Catholic Parish, entreat you Gentlemen of the Genoa Conference, and insist that you remove the Polish yoke from East Galicia and other Ukrainian territories, thrust forcibly upon the Ukrainians by the Allies. Do not remain accomplices of Polish crimes and injustice perpetrated on the Ukrainians. We vainly entreated you repeatedly. Stop maltreating the Ukrainian nation! Give it a chance to live independently.

REV. H. KOWALSKY, Rector.

19.

Українська парохія св. о. Николая в Майнерзвил, Па., вислала отсю каблеґраму:

Economic Conference, Genoa, Italy.

Ukrainian Greek Catholic Congregation in Minersville, Pa., implore Conference to save their coreligionists from Polish persecution.

REV. A. LOTOWYCZ, Rector.

20.

Товариство Українських Робітників в Пеорії, Ілл., вислало слідуючу каблеґраму:

Economic Conference, Genoa, Italy.

Ukrainians of East Galicia are being exterminated by brutal Polish occupation. We pray Conference to save them.

UKRAINIAN WORKER'S ASS'N:
V. BIHUN, President;
A. KUSH, Secretary.

(Дальше буде).

ДОПИСКА.

З Ню Йорку одержали ми отсей лист:

Хвальна Редакціє:—

В 98. ч. „Свободи" поміщено на 2. стороні межи телеґрамами, висланими на ґенуенську конференцію, під ч. 4, що **Товариство Просвіти в Ню Йорку** вислало також каблеґраму, під котрою я підписаний яко предсідатель, а Олекса Атаманчук яко секретар. Тимчасом зайшла тут помилка, бо каблеґраму ту вислало не товариство „Просвіта", але **Комітет Української Школи з 104 улиці в Ню Йорку,** котрого то Комітету я, Петро Прокопів є предсідателем, а Олекса Атаманчук секретарем.

Прошу дуже Хвальну Редакцію о поміщенне в однім з найблизших чисел „Свободи", отсього спростовання.

З поважаннєм
Петро Прокопів.

АМЕРИКАНСЬКІ ІМІҐРАЦІЙНІ ЗАКОНИ.

(Пояснення для тих, що вибираються в Америку).

Вступ в Америку.

Чи того еміґранта, що їде в Америку (Злучені Держави), справді в Америку пустять, про се рішають американські іміґраційні власти на основі американського іміґраційного закона. Але рішають аж тоді, як він вже приїхав. В порті його оглядають і екзаменують та рішають, чи впустити чи завернути назад.

Заздалегідь, ще в Европі, ніякий еміґрант не може упевнитись, чи його в Америку пустять. Американський консуль дає йому „візо", значить дозвіл їхати в Америку; але се не єсть дозвіл приїхати, вийти на беріг і жити в Америці. Американський консуль може пояснити йому іміґраційний закон, але в Европі він не має права справджувати, чи майбутний еміґрант задовольнить вимоги американського закона; того не дозволяє ніяка европейська держава.

Навіть американський уряд ніколи наперед не ручить, чи майбутного іміґранта допустять чи ні. Живучі в Америці іміґранти нераз звертаються до Секретара Праці або Ґенерального Іміґраційного Комісара в Вашинґтоні з питаннем, чи їх родичі можуть приїхати чи ні, і дістають все однакову відповідь: що наперед дозволу не можна дати. Секретар Праці має в іміґраційних справах доволі широкі повновласти і, наприклад, в деяких по закону не зовсім ясних випадках, може впустити іміґранта „за бондом" (залогом). Одначе в кождім випадку справа вирішується аж тоді, коли іміґрант вже в порті.

Кождого приїзджаючого іміґранта оглядають урядові лікарі і випитують іміґраційні інспектори. Вони можуть йому відразу дозволити вийти на беріг, в Америку. Коли-ж в них єсть сумніви, чи по закону іміґранта можна впустити, тоді його справу передають окремій слідчій комісії з трех іміґраційних урядників. Тільки та комісія має право завернути іміґранта назад в рідний край. Розуміється вона може й вирішити справу корисно для його. Від неґативного рішення комісії іміґрант має право апелювати до Секретара Праці в Вашінґтоні, котрий може рішенне комісії затвердити, може його скасувати і іміґранта допустити, і врешті може його допустити за окремими ґарантіями і залогом.

Родичі і приятелі в Америці можуть новому іміґрантови в дечім допомогти. Можуть улегчити йому оглядини на іміґраційній стації. Деколи можуть послужити йому перед іміґраційними властями „айфідевітом" (заприсяженою заявою), що вони заопікуються ним в Америці. Врешті можуть зложити за його залог, та лиш тоді, коли так рішить Секретар Праці. Одначе не в кождім випадку можна іміґранта таким чи иншим способом виручити, а коли можна, так щойно тоді, як він вже в Америці добивається вступу. Наперед ніякого запевнення не можна дістати.

Саме тому і майбутним іміґрантам і їх приятелям в Америці важно знати іміґраційні закони, аби самим зміркувати, чи по закону іміґрант має право вступу в Америку чи може завернуть його назад через море і тільки даремно витратився на дорогу, нераз до останнього гроша.

Ті іміґраційні закони, се головний „закон реґулючий іміґрацію до Злучених Держав" з 5. лютого 1917 і т. зв. „закон Ділінґема" з 19. мая 1919 обмежуючий щорічну іміґрацію до трех-процентової міри.

Горожане і чужинці.

Іміґраційні закони мають на увазі лише „чужинців" прибуваючих в Америку, значить всіх тих іміґрантів, що не є американськими горожнами. Иншими словами, всі іміґраційні приписи відносяться лише до тих осіб, що приїзджають не з американськими, а з якимись иншими паспортами.

Горожане Злучених Держав, однаково чи горожане з роду чи ті, що натуралізувалися (приняли горожанство) в Америці, все можуть свобідно приїхати і ніякі іміґраційні закони їх не торкаються. Американськими горожанами є й жінки горожан. Значить, коли чоловік в Америці приняв горожанство, тоді його жінка з „старого краю" може приїхати до його з американським паспортом і не оглядаючись на іміґраційні приписи. Що до дітей, то треба відріжнити тих, що родилися після того, як батько натуралізувався в Америці, і тих, що прийшли на світ перед тим. Діти, що родилися після того, як батько приняв американське горожанство, є американські горожане з роду і їдуть з американськими паспортами. Діти, які прийшли на світ поки ще батько став американським горожанином, є по закону чужинці, мусять їхати з чужими паспортами і підлягають всім постановам і обмеженням іміґраційного закона, — за виїмком того що коли їм ще нема 18 літ, їх допускають в Америку поза „квотою" (числом дозволеним по закону Ділінґема). Розуміється, всяка инша родина натуралізованого американського горожанина, се теж чужинці, яким іміґраційний закон дає в дечім першенство перед иншими іміґрантами, та зрештою як чужинців їх вповні обовязує.

Хто ще тільки заявив свій замір стати американським горожанином (взяв „перші папери"), але ще не має повних горожанських прав, той є для Америки чужинець і він і його родина мусять задовольнити всі приписи іміґраційного закона.

(Дальше буде).

ЖЕРТВА ПОЛЬСЬКОГО ЗЛОЧИНУ

Після відвороту українських військ з Рудеччини, польські вояки убили з розмислом, чим опісля хвалились, Івана Музику, бідного селянина з Дубанович, пов. Рудки, літ 64, цілковито глухого. Погибший оставив незаосмотрену жінку і двоє малолітніх дітий (старший син був в неволі на Сибіри від 1914 р.) По урядових доходженнях вдові Катерині признано на основі рішення Намісництва, Департ. сусп. опіки ч. XXII/6151/-238 з дня 28. I., 1921, на час вдовицтва і 11-літньому сироті Михайлови до дня 27. лютого 1928 р. „відшкодованнє" у висоті 33 мп. і 60 фен. на особу! Се відшкодованнє, що, аж смішно писати, виносило на дві особи місячно аж 67 польських марок і 20 феників, виплачуваних до дня 1. квітня. Того дня староство в Рудках зарядило здержаннє виплати тої „великої" квоти і казало інтересованим старатись о се відшкодованнє у „висших владз".

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ҐЕМТРЕМК, ДІТРОЙТ, МИШ. — Товариство ім. М. Січинського, 146 відділ У. Н. Союза повідомляє, що звичайний мітинґ товариства відбудеться дня 21. с. м. о 1. годині сполудня в галі Укр. Роб. Дому, при 2376 Ґрейлинґ ул. Проситься у важній справі всіх членів прийти на мітинґ і заразом просимо нових членів прибути, поки пора. Наш У. Н. Союз знизив вступне на половину, а наш відділ приймає задармо. Отже, товариші; впишіться, поки пора, бо колись буде запізно. — П. Андрушків, секр.

ДЖЕМЕЙКА, Н. Й. Бр. св. Юрія, від. 160 У. Н. Союза, повідомляє, що річний мітинґ відбудеться о годині 7. вечір в суботу, дня 13. с. м. в ґалі Кицмана при 102 Раквей Ровд. Мають явитис всі члени, бо буде вибір нового уряду і касове справозданнє за цілий рік. Неявившийся член заплатить кари $1.00, а урядник $2.00. — Я. Притика, предс.; Т. Біловус, кас.; Л. Ковальчук, секр.

ПЕТЕРСОН, Н. ДЖ. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 64 У. Н. Союза повідомляє, що мітинґ відбудеться в суботу о годині 6.30 вечір при 435 Мейн ул. Кождий член обовязаний явитись.

ПЕРТ ЕМБОЙ, Н. ДЖ. Братство св. Василія Вел., від. 168 У. Н. Союза, повідомляє своїх членів як місцевих так і позамісцевих, що піврічний мітинґ відбудеться дня 7. мая с. р. о годині 3. пополудни в галі при 782 Стейт ул. Просимо усіх прийти на піврічний мітинґ і почути справозданнє за шість місяців, який був прихід а який розхід. Кромі того є ще много справ до полагодження. Неявившийся член заплатить кари 50 цнт., а урядник одного доляра. Таксамо даємо до відома, що на мітинґу будемо приймати нових членів до братства без вступного, а до У. Н. Союза за половину вступного після ухвали У. Н. Союза. — Бабин, предс.; І. Іенис, кас.; Н. Пощин, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. Тов. Вільна Україна, від. 116 У. Н. Союза, повідомляє своїх членів, що мітинґ того місяця відбудеться в неділю, 7. с. м. о 2. годині сполудня в домі предс. С. Лемішки. Проситься всіх членів, аби явились на той мітинґ, бо маємо важні справи до полагодження. — С. Лемішка, предс.; П. Сталений, кас.; Й. Джаман, секр.

САВТ ДІРФІЛД, МЕСС. Товариство Галицька Січ, від. 207 У. Н. Союза, повідомляє своїх членів, що квартальний мітинґ відбудеться дня 14. с. м. в неділю зараз по Службі Божій в церковній галі. Кождий член має на сім мітинґу явитись, бо є важні справи до полагодження. Ся справа самому урядови не дасться залагодити. Неявившийся член заплатить кару після місцевої ухвали товариства. — М. Лобас, предс.; Н. Костюк, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. Товариство Вільні Козаки, від. 316 У. Н. С., повідомляє, що надзвичайний мітинґ товариства відбудеться о годині 7.30 вечером в четвер, дня 11. с. м. в галі Вільних Козаків при 102 Джойнер ул. На сей мітинґ кождий член мусить явитись, бо як кождому членови відомо, минувшого мітинґу члени ухвалили, щоби касієр вкладок не приймав перед мітинґом ані по мітинґу, тільки кождий член має платити сам на мітинґу. Також є дуже важна справа дому. На мітинґу будеться приймати нових членів за половину вступного до товариства Вільних Козаків і до У. Н. Союза. — Д. Братусь, предс.; В. Ґурянський, секр.

ІСТ СТ. ЛУИС, ІЛЛ. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 308 У. Н. Союза, повідомляє всіх своїх членів як місцевих так позамісцевих, що піврічний мітинґ відбудеться дня 14. с. м. точно о 2-ій годині пополудни в У. Н. Домі при 1020 Норт 9-тій ул. Проситься всіх членів, щоби явились точно на 2-гу годину, бо є дуже важні справи до полагодження. І проситься також, щоби кождий член вирівнав свою залеглість, бо інакше буде суспендований. Обовязком кождого члена прийти на мітинґ і привести зі собою нових членів, котрих будеться приймати за половину вступного як до У. Н. Союза так і до братства. Пригадується, що котрий член не прийде на сей мітинґ, то заплатить кари 50 цнт., а урядник одного доляра. — Д. Сокальський, пр.; С. Коробій, кас.; Д. Іващук, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Отсим проситься Впов. Українців і Українок котрі дотепер не закупили Бонду Національної Оборони для здобуття і закріплення Галицької Держави, щоби для заощадження часу комітетови в ціли ходження по домах, голосились в сій ціли до комітету бондового на адресу секретаря: Василь Матолич, Норт Іст Корнер 7-ма і Ґрін стр., Филаделфія, Па., або коли близше, до предсідателя Ліґи Сітізенів, Теодора Грицея, 329 С. 4-та ул., Филаделфія, Па., де буде урядувати комітет що дня від години 7-ої до 9-ої вече.

Браття Українці! Справа важна, бо днесь рішаєсь наша будуччина, проте не повинно бракнути між нами ні одного, щоби через купленнє бонда не причинився до визволення нашої вітчини з кіхтів Ляшні та щоби опісля не мав викидів совісти, що через байдужність може і він був причиною що наша справа и епішла так, якби ми собі сего бажали. Покажім світови, що ми справді попираємо змагання в визвольній боротьбі нашого правительства, а сим плюнемо в лице нашим відвічним ворогам на їх клевети.

ЗА УРЯД БОНДОВИЙ:
Пантелимон Найда, предс.;
Василь Матолич, секр.;
С. Рутецький, касієр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за місяць цвітень 1922 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	358.13	144.	46.96
2.	116.58	145.	36.72
3.	52.89	146.	53.57
4.	66.37	147.	131.27
5.	38.10	148.	11.17
6.	23.08	149.	39.37
7.	130.74	150.	10.05
8.	35.63	151.	38.11
9.	53.83	152.	16.23
10.	172.22	153.	16.39
11.	20.27	154.	47.25
12.	109.12	155.	189.66
13.	40.99	156.	28.50
14.	77.40	157.	64.61
15.	21.95	158.	7.85
16.	30.40	159.	36.75
18.	118.82	160.	73.15
19.	9.19	161.	38.49
20.	92.67	162.	37.25
21.	23.49	163.	35.69
22.	68.47	164.	27.32
23.	19.28	165.	102.73
24.	84.24	166.	22.17
25.	27.71	167.	12.93
26.	21.03	168.	96.00
27.	43.65	169.	24.91
28.	123.23	170.	155.08
29.	109.76	171.	38.81
30.	40.43	172.	46.72
32.	25.07	173.	30.34
33.	27.70	174.	32.32
34.	52.37	175.	76.89
35.	21.66	176.	26.51
36.	34.73	177.	27.79
37.	20.93	178.	10.01
38.	211.77	179.	139.85
39.	62.60	180.	14.87
40.	21.02	181.	99.60
41.	54.74	182.	59.47
42.	99.88	183.	51.48
43.	21.42	184.	6.97
44.	70.53	185.	30.82
45.	93.38	186.	69.00
46.	26.38	187.	41.42
47.	15.62	188.	13.82
48.	72.07	189.	8.98
49.	6.31	190.	17.38
50.	22.79	191.	40.13
51.	49.69	192.	31.50
52.	16.18	193.	121.59
53.	38.67	194.	7.56
54.	12.46	195.	39.53
55.	33.11	196.	28.70
56.	57.58	197.	30.74
57.	58.83	198.	37.94
58.	40.23	199.	17.42
59.	48.95	200.	55.33
60.	10.69	201.	21.34
61.	58.58	202.	17.95
62.	79.96	203.	53.96
63.	213.51	204.	9.95
64	38.24	205.	13.90
65.	143.23	206.	160.68
66.	56.54	207.	27.78
67.	60.71	208.	16.88
68.	20.26	209.	118.20
69.	93.41	210.	38.59
70.	196.13	211.	56.94
71.	16.65	212.	12.15
72.	29.79	213.	199.22
73.	23.64	214.	23.20
75.	46.29	215.	38.68
76.	141.84	216.	24.96
77.	45.81	217.	166.84
78.	148.26	218.	132.79
79.	8.00	219.	27.21
80.	23.94	220.	83.29
81.	108.78	221.	229.75
82.	43.28	222.	11.39
83.	68.94	223.	105.70
84.	8.70	224.	12.76
85.	82.96	225.	23.84
86.	79.17	226.	18.06
87.	73.92	227.	38.92
88.	9.72	228.	40.92
89.	14.37	229.	150.60
90.	78.14	230.	109.69
91.	139.88	231.	30.95
92.	16.37	232.	23.62
93.	12.46	233.	50.27
94.	45.13	234.	118.14
95.	57.39	235.	73.26
96.	138.86	236.	29.93
97.	33.22	237.	102.37
98.	117.50	238.	15.93
99.	115.66	239.	146.83
100.	40.15	240.	28.48
101.	44.48	241.	42.27
102.	190.54	242.	21.85
103.	45.34	243.	54.56
104.	138.52	244.	27.54
105.	73.20	245.	87.85
106.	136.55	246.	18.87
107.	37.00	247.	152.25
108.	50.19	248.	49.30
109.	95.25	249.	30.37
110.	23.00	250.	13.82
111.	17.90	251.	54.15
112.	124.36	254.	85.97
113.	64.87	255.	53.19
114.	51.13	256.	8.12
115.	16.70	258.	25.16
116.	16.96	259.	100.60
117.	76.00	262.	20.61
118.	65.68	263.	16.01
119.	21.47	270.	139.33
120.	83.81	273.	45.07
121.	51.27	274.	97.32
122.	12.50	276.	219.82
123.	36.66	277.	25.69
124.	46.25	278.	45.45
125.	18.13	282.	67.83
126.	42.96	283.	61.43
127.	71.77	286.	43.88
128.	30.42	288.	78.67
129.	16.34	290.	28.14
130.	146.88	291.	24.93
131.	23.49	292.	101.40
132.	103.72	295.	80.82
133.	148.80	296.	92.17
134.	22.73	300.	234.44
135.	155.88	301.	76.64
136.	109.86	303.	10.87
137.	66.33	308.	84.50
138.	26.51	314.	9.49
139.	34.23	315.	11.07
140.	42.14	316.	156.40
141.	14.27	317.	52.09
142.	88.37	318.	29.04
143.	47.68	320.	35.34

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
321.	41.38	365.	56.27
323.	44.78	367.	54.24
324.	54.95	369.	65.52
326.	93.75	370.	103.35
330.	74.80	371.	52.85
332.	36.47	373.	42.64
336.	80.69	379.	44.06
338.	202.08	380.	24.53
339.	51.75	381.	13.96
341.	61.55	384.	85.26
342.	74.79	385.	94.14
344.	20.64	388.	79.37
347.	29.61	391.	20.20
350.	47.49	392.	11.96
351.	26.71	393.	25.11
354.	38.39	296.	55.62
355.	53.28	400.	30.52
357.	16.96	401.	22.65
363.	58.30	402.	12.45
364.	60.66		

Процент від бондів	2.860.29
Процент від морґечів	196.25
Сплата морґечу	3.000.00
Сирітські части по бл. п.:	
Иосиф Мельник, в. 241	1.000.00
Микола Кость, в. 182	50.00
Разом	26.055.69

РОЗХІД:

Посмертне по бл. п.:

М. Вільчинський, в. 106	471.50
Лука Реґа, в. 57	1.000.00
Петро Береза, в. 104	1.000.00
Ілько Веца, в. 140	966.40
Иосиф Мельник, в. 241	1.500.00
Юрій Мудрик, в. 258	500.00
Гавриїл Малиняк, в. 1	1.000.00
Іван Зущак, в. 69	1.000.00
Іван Морикін, в. 95	300.00
Іван Фринцко, в. 154	750.00
Микола Кость, в. 182	100.00
Марія Русинко, в. 12	1.000.00
Марія Мацько, в. 24	1.000.00
Фльоріян Януш, в. 215	1.000.00

Запомоги з фонду запомогового:

Вас. Гнатишин, в. 5	50.00
Петро Зелінський, в. 59	50.00
Максим Музика, в. 106	50.00
Михайло Бобак, в. 111	50.00
Михайло Мирдич, в. 140	50.00
Розалія Сорока, в. 155	50.00
Петро Зомчак, в. 223	100.00
Максим Денеґа, в. 283	50.00

Виплати з фонду сирітського:

М. Кульчицький, в. 237	636.00
Андрій Стецько, в. 3	200.00
Прокіп Бойців, в. 145	200.00

Розходи адміністраційні:

„Свобода" за орґан	2.790.00
„Свобода" за праці, чищеннє, світло і опал	610.85
Платня гол. уряду	445.00
Видатки канцелярійні	67.73
Гол. лікар за квартал	37.50
За печатки до відділів	33.75
За лайсенси до стейтів	15.00
Разом	17.073.73

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. марта 1922	108.156.51
Прихід за цвітень	26.055.69
Разом	134.212.20
Розхід за цвітень	17.073.73
Готівка з кінцем міс. цвітня 1922	117.138.47

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	117.138.47
Морґечі	65.770.00
Бонди	504.499.83
Реальність	19.500.00
Друкарня	29.000.00
Разом	735.908.30

Стан довжний:

Фонд посмертний	416.653.13
„ резервовий	162.063.94
„ адміністраційний	25.659.36
„ запомоговий	13.765.14
„ народний	59.41
„ конвенційний	7.344.82
„ сирітський	110.362.50
Разом	735.908.30

С. Ядловський, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр
Р. Слободян, г. фін. секр.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ У. Н. С.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за місяць цвітень 1922 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	13.10	160.	12.60
2.	7.00	161.	4.10
3.	3.15	163.	2.25
4.	2.48	165.	5.40
5.	5.00	168.	10.60
7.	20.25	170.	9.45
8.	2.93	174.	2.95
9.	14.85	175.	3.15
10.	2.03	176.	2.95
14.	1.80	179.	10.15
15.	3.45	181.	12.85
16.	5.65	182.	4.50
18.	10.80	183.	3.85
21.	90	192.	90
22.	11.70	193.	8.35
24.	4.35	196.	2.55
25.	1.00	198.	2.00
27.	4.00	200.	7.65
28.	12.15	203.	3.15
29.	6.15	204.	2.00
30.	2.25	206.	11.50
34.	4.75	208.	1.35
38.	23.65	209.	8.10
39.	3.38	210.	5.40
40.	1.35	211.	3.60
41.	4.35	213.	17.55
42.	4.95	214.	3.60
43.	90	217.	15.53
44.	9.68	218.	14.85
45.	4.75	220.	10.13
50.	4.00	221.	6.30
51.	2.70	223.	8.10
52.	90	224.	68
53.	4.95	226.	1.35
55.	6.30	228.	4.05
57.	4.95	229.	4.73
58.	3.60	230.	10.80
59.	3.45	234.	20.25
61.	4.50	237.	9.50
62.	4.95	239.	4.35
63.	22.10	241.	3.15
64.	5.00	242.	1.15
65.	8.55	243.	14.18
66.	1.50	244.	75
67.	1.13	245.	8.60
68.	2.95	247.	15.55
70.	13.50	248.	1.15
73.	1.58	250.	2.48
75.	3.85	251.	8.10
78.	4.73	258.	3.60
80.	43	259.	7.88
81.	3.60	262.	1.35
82.	2.70	270.	16.90
83.	9.45	274.	8.10
85.	9.25	276.	24.55
87.	8.78	278.	6.55
90.	6.10	282.	8.55
91.	9.80	283.	5.45
94.	3.85	288.	8.80
96.	7.90	289.	7.55
97.	1.80	292.	6.45
98.	4.05	295.	1.80
99.	16.20	296.	2.25
100.	3.40	300.	15.30
102.	17.80	301.	6.98
103.	2.25	308.	14.90
104.	15.30	314.	90
105.	3.60	316.	7.20
106.	2.25	317.	4.75
108.	5.63	320.	2.70
109.	4.05	321.	4.28
110.	1.58	323.	3.45
112.	6.55	324.	5.40
113.	6.98	326.	10.35
114.	1.80	332.	3.15
116.	2.25	338.	18.00
120.	3.50	339.	11.35
121.	8.35	341.	1.60
123.	2.03	342.	11.50
124.	8.55	347.	3.40
128.	2.05	350.	2.03
130.	1.60	357.	70
131.	1.40	363.	4.75
132.	20.70	364.	3.15
133.	5.65	365.	2.95
135.	2.70	367.	2.00
136.	10.80	369.	7.65
137.	5.25	370.	6.55
142.	6.55	371.	6.30
145.	1.35	379.	3.85
146.	2.05	380.	3.38
147.	19.35	384.	7.45
149.	5.63	385.	6.15
155.	24.30	388.	5.25
159.	2.93	396.	4.50

Разом	1.219.91

РОЗХІД:

Посмертне по бл. п.:

Стефан Фіґа, в. 28	100.00
Василь Харко, в. 182	200.00
Марія Бойко, в. 206	200.00
Стефанія Каплун, в. 288	200.00
Іван Пустельник, в. 300	50.00
Платня робітника	125.00
„Свобода" за друки	332.75
Разом	1.207.75

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. марта	6.190.09
Прихід за цвітень	1.219.91
Разом	7.410.00
Розхід за цвітень	1.207.75
Готівка з кінцем міс. цвітня 1922 остає	6.202.25

С. Ядловський, гол. пред.;
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".